

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਛਿਆਸਠਵਾਂ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ: ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਰੂਸ, ਅਤੇ ਯੂਕ੍ਰੇਨੀ ਸੰਘਰਸ਼

Jeff Pippenger

2024-03-29

ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਇਤ ਦਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 1913 ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗ ਨੇ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ 1919 ਵਿੱਚ, ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਾਲੇ ਸਿੰਗ ਨੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਮਰੀਕਨ ਮੈਡੀਕਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾਪੂਰਣ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਲਈ ਵੀ, ਇੱਕ ਮੋੜ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1917 ਨੂੰ ਫ਼ਾਤਿਮਾ, ਪੁਰਤਗਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ। ਇਹ ਮਰਿਆਮ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਪਰਿਣਤ ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਚਰਵਾਹਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ: ਲੂਸੀਆ ਦੇਸ ਸਾਂਤੋਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਫ਼੍ਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਜਾਸਿੰਤਾ ਮਾਰਤੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਰਣਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਆਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸਾਡੀ ਲੇਡੀ ਆਫ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਮਈ ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ 1917 ਤੱਕ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 13 ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ।

13 ਅਕਤੂਬਰ 1917 ਨੂੰ ਹੋਈ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੇਵਾ ਦਾ ਇਰੀਆ ਵਿੱਚ, ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹੇ ਗਏ ਚਮਤਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਦਸਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਸਾਖੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੂਰਜ ਦਾ ਰੰਗ ਬਦਲਦਾ ਹੋਇਆ, ਘੁੰਮਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪਿਆ। ਇਹ ਘਟਨਾ "ਸੂਰਜ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ" ਜਾਂ "ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ" ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਈ।

ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਗਤੀ-ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦਰਸਾਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਧਿਐਨ, ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਧਾਰਮਿਕ ਭਗਤੀ, ਮਰੀਅਨ ਭਗਤੀ, ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਲਯ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਦਿਰਘਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਰੂਸ ਵਿੱਚ 7 ਨਵੰਬਰ, 1917 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ, ਜਦੋਂ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੇਨਿਨ ਅਤੇ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਪੇਟਰੋਗ੍ਰਾਦ (ਹੁਣ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰਜ਼ਬਰਗ) ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਘਟਨਾ 1917 ਦੀ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਪਰਾਕਾਸ਼ਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਫ਼ਰਵਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਨੇ ਗੱਦੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ।

ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕਾਂ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੂਸ ਉੱਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕਰਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮੁੜ-ਵੰਡ, ਅਤੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਕਤੂਬਰ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੂਸ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਗਹਿਰੇ ਅਤੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ।

ਯਿਸੂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੱਖਣ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਬਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਭੂਗੋਲਿਕ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ।

ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਤਮਿਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਨੇ 67 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 70 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੌਂਦਿਆ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਆਤਮਿਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਰੌਂਦਿਆ।

ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੈਸ਼ਿਆ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਸਤਿਕ ਫਰਾਂਸ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਤਮਿਕ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1798 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ੇਧ ਕੀਤਾ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਉਤਪੱਤੀ 1917 ਤੋਂ 1918 ਦੇ ਸਮੇਂ-ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜੰਤੂ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ-ਖੰਡ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅੰਤਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਆਰੰਭਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਅਨਿਵਾਰ ਹੈ। ਅੰਤਕਾਲ ਦੇ ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੋਵੇਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

“ਸੇਲਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਭ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦੂਤ ਵਾਂਗ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਸਫਲ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਜੋਤ, ਆਪਣੇ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਸਮੇਤ, ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਜੋਤ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਧਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ। ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾਈ ਜਿੱਤ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ‘ਅਤੇ ਇਹੀ ਦੰਡ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਜੋਤ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ, ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਜੋਤ ਨਾਲੋਂ ਅੰਧਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ।’ ਯੂਹੰਨਾ 3:19। ਉਸ ਰਾਹ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਭੇਗਣ ਲਈ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਰੋਕ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਦਾਨ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਸੀ। ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਪਕਵਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਜੋਤ ਦੇ ਜਾਨਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦਾ ਫਲ ਵੇਖਿਆ।”

“ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇ ਬਾਈਬਲ-ਵਿਰੋਧੀ ਯੁੱਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਵਿਸਫੋਟ ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਦਮਨ ਦਾ ਕੇਵਲ ਯੁਕਤਿਸੰਗਤ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਨੀਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨਵਿਅਨ ਦੀ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉਲੇਖਣੀਯ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਕਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੋਮਨ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਰਹੀ ਸੀ।”

“ਪਾਪਾਈ ਸਰਬੋਚਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਦਮਨ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਲੇਖਕ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਉੱਤੇ ‘ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ’ ਦੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਤੋਂ ਆਉਣੇ ਸਨ।” The Great Controversy, 265, 266.

ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਦਮਨ ਕਾਰਨ “ਪਾਪਾਈ ਸਰਵੋਚਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ” ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ ਦਾ ਜਨਮ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਮਹਾਂ-ਵੈਰੀ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਆਪ ਹੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ 1789 ਤੋਂ 1799 ਤੱਕ ਹੋਈ, ਪਰ ਉਹ ਨਾਸਤਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਯੂਰਪ ਭਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵੀ ਫੈਲਦੀ ਰਹੀ। ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਇਕ ਸੌ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਉਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਜੋ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ 1917 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਰੂਸ ਵੱਲ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨੇਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਈ ਗਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਆਤਮਮੋਹ ਪੂਰੀ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਆਤਮਮੋਹ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਚਿਤ੍ਰ-ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬੜੀ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਸਚੇਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਤਿਨ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਜ਼ੀਬੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਕੇਜ਼ੀਬੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁਣ ਹੈ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਜਨਤਾ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦੀ ਛਵੀ ਪੇਜੈਕਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਚਿੱਤਰ-ਚਿਤ੍ਰਣ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਵਾਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੈਕ-ਲੂਈ ਦਾਵਿਦ, ਅੰਤੁਆਨ-ਜਾਂ ਗਰੋ, ਅਤੇ ਜਾਂ-ਓਗੁਸਤ-ਦੇਮੀਨੀਕ ਅੰਗਰ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰ-ਪੋਰਟ੍ਰੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜਕੀ ਪੋਰਟ੍ਰੇਟਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਰਸਮੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਵੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਬੇਅੰਤ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੋਂ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੋਂ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ।

ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨੇਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾਵਾਦ ਨਾਲ ਆਈ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰੂਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੇਤਾ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੇਨਿਨ ਸੀ। “ਵਲਾਦੀਮੀਰ” ਨਾਮ ਸਲਾਵਿਕ ਮੂਲ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ: “ਵਲਾਦ” ਅਤੇ “ਮੀਰ।” “ਵਲਾਦ” ਸਲਾਵਿਕ ਮੂਲ “ਵਲਾਦੇਤੀ” ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਰਾਜ ਕਰਨਾ” ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਣਾ। “ਮੀਰ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸੰਸਾਰ।” ਪਹਿਲਾ ਵਲਾਦੀਮੀਰ (ਲੇਨਿਨ) ਆਖਰੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ (ਪੁਤਿਨ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨੇਤਾ (ਨੈਪੋਲੀਅਨ) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਛੇਵੇਂ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ 1814 ਵਿੱਚ ਫੋਂਟੈਨਬਲੋ ਦੀ ਸੰਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਤੋਂ ਤਿਆਗਪੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੂ-ਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਐਲਬਾ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਸਰਬਭੋਮ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰਾਟ ਦਾ ਖ਼ਿਤਾਬ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟਾਈ ਹੋਈ ਹੱਦ ਵਿੱਚ। ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਐਲਬਾ ਵਿੱਚ

ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਬਿਤਾਏ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਐਲਬਾ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਲਾਇਨ ਅਤੇ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੰਖੇਪਕਾਲੀਨ ਸੱਤਾ-ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੂਨ 1815 ਵਿੱਚ ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿੱਤਰ ਤਾਕਤਾਂ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਵਾਰ ਦੱਖਣੀ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਦੇ ਦੂਰਲੇ ਟਾਪੂ ਸੇਂਟ ਹੇਲੇਨਾ ਵਿੱਚ। ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸਾ ਸੇਂਟ ਹੇਲੇਨਾ ਵਿੱਚ ਜਲਾਵਤਨੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ 1821 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਪੁਤਿਨ ਪੁਰਾਣੇ ਰਖਵਾਲੇ ਕੇਜੀਬੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ। ਕੇਜੀਬੀ 1954 ਤੋਂ 1991 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਤੱਕ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਸੀ। ਇਹ ਘਰੇਲੂ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਪ੍ਰਤੀ-ਖੁਫੀਆ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਕੇਜੀਬੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਾਸੂਸੀ ਜਾਲ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਉੱਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਕੇਜੀਬੀ (ਰਾਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਮੇਟੀ) ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਜੋ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੁਫੀਆ ਏਜੰਸੀ ਸੀ।

ਪੁਤਿਨ ਨੇ 1975 ਵਿੱਚ ਲੇਨਿਨਗ੍ਰਾਦ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਸਨਾਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਜੀਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ। ਪੁਤਿਨ ਨੇ 1991 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਤੱਕ ਕੇਜੀਬੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 2000 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਣਿਆ। ਕੇਜੀਬੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਸਨ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪਹੁੰਚ ਉੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ। ਐਲਬਾ ਟਾਪੂ ਉੱਤੇ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਵਾਸਨ 1991 ਤੋਂ 2000 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੇਜੀਬੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਪੁਤਿਨ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਪਰਾਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਦੂਜੀ ਹਾਰ (ਪਹਿਲੀ 1989 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ) ਵਾਟਰਲੂ ਅਤੇ ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨਿਰਵਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ।

ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਨੇ 1798 ਅਤੇ 1799 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਘਾਉ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। 1799 ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਫ਼ਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ 1917 ਤੱਕ ਉਹ ਬੋਲਸ਼ੇਵਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। 1917 ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲ ਵਿੱਚ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਵਾਪਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਿਆਮ ਅਤੇ ਯੂਸਫ਼ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ ਪੋਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਠਕ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਸਮ ਅਦਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਰੂਸ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਹੀ ਸਾਲ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਰੂਸ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਆਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਉਹਨਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪੋਪ ਮਰਿਆਮ ਨੂੰ ਰੂਸ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ (ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਚਮਤਕਾਰ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ)। ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਰੁੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਆਧਾਰਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਢਾਂਚਾ ਬਣ ਗਏ। ਇਸ ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੁੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ—ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪੋਪ John Paul II ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ Vatican council ਕਰਦੇ ਹਨ—ਅਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ—ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮੌਜੂਦਾ "woke-pope" ਅਤੇ ਦੂਜੀ Vatican council ਕਰਦੇ ਹਨ—ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ।

ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ "ਚੰਗਾ ਪੋਪ" "ਚਿੱਟਾ ਪੋਪ" ਸੀ, ਅਤੇ "ਮਾੜਾ ਪੋਪ" "ਕਾਲਾ ਪੋਪ" ਸੀ। ਚੰਗਾ ਪੋਪ, ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਦੂਜਾ, ਉਹ ਰੁੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਪੋਪ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਾਤਿਮਾ ਦੀ ਕੁਆਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਮੂਰਤਿ-ਦੇਵਤਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਪੋਪ ਜਾਗਰੂਕ-ਪੋਪ ਹੈ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਆਮ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫ਼ਾਤਿਮਾ, ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਧਾਮ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰੰਗਣ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼-ਦੁਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੇ ਪੋਪ ਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਿੱਟੇ ਪੋਪ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

ਉਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗੁਪਤ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤੱਤ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਦੇ ਯੁੱਧ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕ ਰੂਸ ਦਾ ਯੁੱਧ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ।

ਲੇਨਿਨਗ੍ਰਾਦ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ 8 ਸਤੰਬਰ 1941 ਤੋਂ 27 ਜਨਵਰੀ 1944 ਤੱਕ ਚੱਲੀ, ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਦਈ ਘੋਰਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸਟਾਲਿਨਗ੍ਰਾਦ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ 23 ਅਗਸਤ 1942 ਤੋਂ 2 ਫਰਵਰੀ 1943 ਤੱਕ ਹੋਈ, ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਨਖ਼ਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੜਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਹਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਹਤਾਹਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 20 ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਟਾਲਿਨਗ੍ਰਾਦ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੋੜ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਰਮਨ ਫੌਜ ਉੱਤੇ ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਿੱਤ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਹਾਰ ਦਾ ਰਾਹ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਯੁੱਧ-ਲੜਾਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤੀਆਂ ਦੇ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਸੀ, ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕਵਾਦ—ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ—ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਮਰਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਇੱਕ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਬਿਨਾਂ, ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਵੱਲੋਂ ਨਾਜ਼ੀ ਯੁੱਧ-ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਹਲੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ੀ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਫੌਜ ਸਨ।

ਇਹ ਇਸੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸਤਿਕ ਰੂਸ ਦਾ ਮੁਖੀ ਪੁਟਿਨ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨੇਤਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤਕ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਜੰਗ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਫੌਜ ਫਾਸੀਵਾਦ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਭਾਵੇਂ ਯੂਕਰੇਨੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਬੱਧ ਹੈ, ਤੱਥਾਪਿ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਰਾਈਖ ਮੰਤਰਾਲਾ ਫ਼ਾਰ ਪਬਲਿਕ ਐਨਲਾਈਟਨਮੈਂਟ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਪੈਗੈਂਡਾ ਦੀ ਆਧੁਨਿਕ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਤਾ (ਮੁੱਖਧਾਰਾ ਮੀਡੀਆ) ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਢੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

“ਯੂਕਰੇਨ” ਨਾਮ ਸਲਾਵਿਕ ਸ਼ਬਦ “ukraina” ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ “ਸੀਮਾਵਰਤੀ ਭੂਮੀ” ਜਾਂ “ਕਿਨਾਰਾ” ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕੀਏਵਨ ਰੂਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਰਤੀ ਭੂਮੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਯੂਕਰੇਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਮੱਧਯੁਗੀਨ ਰਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਯੂਰੇਸ਼ੀਆ ਦੇ ਸੰਧਿਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਬਿਜਾਂਟੀਨ ਸਾਮਰਾਜ, ਔਟੋਮਨ ਸਾਮਰਾਜ, ਰੂਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ, ਨਾਗਰਿਕਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਰਣਨੀਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੀਮਾਂਤ ਖੇਤਰ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਅੰਤਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ। ਮੱਧਯੁਗੀਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਯੂਕਰੇਨ ਕੀਏਵਨ ਰੂਸ ਦਾ ਸੀਮਾਵਰਤੀ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਯੂਕਰੇਨ, ਰੂਸ ਅਤੇ ਬੇਲਾਰੂਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਏਵਨ ਰੂਸ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਅਤੇ ਸੰਕੋਚ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਅਕਸਰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨ ਰਾਜ ਦੀ ਪਰਿਧੀ 'ਤੇ ਹੀ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।

1989 ਵਿੱਚ ਸੇਵੀਅਤ ਸੰਘ ਦੇ ਪਤਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਪਦ ਇੱਕ ਐਸੇ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ

ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਯੁੱਧ ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ-ਰੇਖਾ ਸੀ।

ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਈਸਾਪੂਰਵ 217 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਹ ਯੁੱਧ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਫੀਆ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਫ਼ਿਲਿਸਤੀਨ ਦੇ ਤਟਵਰਤੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ, ਜੋ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਟੋਲੇਮਾਈ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਸਮਰਾਜ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਟੋਲੇਮਾਈ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਪਟੋਲੇਮੀ IV ਫਿਲੋਪੇਟਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੇਲਿਊਸਿਡ ਸਮਰਾਜ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜਾ ਐਂਟਿਓਕਸ III ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਰਾਫੀਆ ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਲੜਾਈ ਇਸ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੜੀ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਲੇਵਾਂਤ ਦੇ ਰਣਨੀਤਿਕ ਇਲਾਕਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਹਿਰ ਰਾਫੀਆ ਆਧੁਨਿਕ ਸ਼ਹਿਰ ਰਫਾਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਰਫਾਹ ਦੱਖਣੀ ਗਾਜ਼ਾ ਪੱਟੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਈਸਾ ਪੂਰਵ 217 ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਵਿੱਚ ਪਟੋਲੇਮੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਤਪੀੜਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਜਿੱਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਟਿਕੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜੇਹਾ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, ਉਸ ਦਾ ਵਾਟਰਲੂ ਨਾਲ ਸਾਮਣਾ ਹੋਇਆ। ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮੁੜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਦਰਹੀਂ ਆਇਤ ਤੱਕ ਉਹ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਰਾਜਿਤ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪੁਤਿਨ—ਜੋ ਕੇਜ਼ੀਬੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗਿਆਤਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ—ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਕ੍ਰੇਨੀ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦੀਆਂ ਨਾਜ਼ੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੱਛਮੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਘਾੜੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਥਿਕ ਲਾਲਚ ਕਰਕੇ ਉਸ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਲੁਕਵੇਂ ਬਲੈਕ-ਸਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਇਓ-ਲੈਬਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਧਨ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਹ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਸੰਸਾਰਕ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟਿਕ ਬੋਲਕਣਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਪੁਤਿਨ ਲਈ ਉਹ ਜਿੱਤ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੰਭਾਲੇ, ਜੋ ਆਇਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਆਇਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

ਤੇਰਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ “ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ”, ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੰਸਾਰਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਸੋਲਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ, ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ; ਨੇਪੋਲੀਅਨ ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ; ਫਾਤਿਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦ; ਵੈਟੀਕਨ ਅਤੇ ਹਿਟਲਰ ਦਰਮਿਆਨ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ, ਵੈਟੀਕਨ ਅਤੇ ਰੀਗਨ ਦਰਮਿਆਨ ਗੁਪਤ ਗਠਜੋੜ—ਇਹ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ “ਪਹੀਏ” ਹਨ ਜੋ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਨ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ। ਆਯਤ ਦਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ “ਪਹੀਏ” ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਲੇਖ "NBC News" ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਤਨਾ ਹੀ "Main Stream Media" ਹੈ, ਅਤੇ "MSM" ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਪੁਤਿਨ-ਵਿਰੋਧੀ, ਰੂਸ-ਵਿਰੋਧੀ, ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨ-ਸਮਰਥਕ ਹੈ, ਪਰ ਗੱਲ ਦਾ ਮੂਲ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਗੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਜੰਗ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮ ਹੈ।

ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜ) ਅਤੇ ਨਾਸ਼ਟਿਕਤਾ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਯੁੱਧ-ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਵੀ ਅਣਭਿਗਿਆ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੁਕਤ ਸੈਨਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ 1989 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ), ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜੀ ਇਤਿਹਾਸ ਮੌਜੂਦਾ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਪਕਾਤਮਕ ਰੇਖਾਕਿਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ।" Selected Messages, book 2, 102.

ਐਨਬੀਸੀ ਨਿਊਜ਼ ਲੇਖ: "ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਨਾਜ਼ੀ ਸਮੱਸਿਆ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪੁਤਿਨ ਦਾ 'ਡੀ-ਨਾਜ਼ੀਫਿਕੇਸ਼ਨ' ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਹੋਵੇ"

ਰੂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਪੁਤਿਨ ਵੱਲੋਂ ਯੂਕਰੇਨ ਉੱਤੇ ਰੂਸ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਘੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਗੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੇਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ "ਨਾਜ਼ੀਕਰਨ-ਮੁਕਤ" ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸੀ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਬਖ਼ਤਰਬੰਦ ਟੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਲੜਾਕੂ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦਮ "ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ" ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਧੌਕੇਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਨਰਸੰਹਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰੂਸ "ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਸੈਨਿਕੀਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀਕਰਨ-ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ।"

ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਤੱਬ—ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਲੱਖ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਲੇ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰੋਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਇਹ ਕਾਲਖਪੇਸ਼ੀ ਹਾਸਯਾਸਪਦ ਹੈ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੋਲੋਦੀਮੀਰ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਯਹੂਦੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਹਾਲੀਆ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਜਾਂ ਨਸਲੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ੀ ਕਹਿ ਕੇ ਲੇਬਲ ਲਗਾਉਣਾ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਚਾਲ ਹੈ, ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੇਹੇ ਨੇਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਦੁਰਪ੍ਰਚਾਰ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਤ-ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਇੱਕ ਵੈਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਦਲੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਭੜਕਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਪੁਤਿਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ — ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਤੱਬ — ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ — ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਭਲੇ-ਚੰਗੇਪਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰੈਮਲਿਨ ਦੀ ਨਿਰਦਈ ਆਕਰਮਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀਲੇ-ਅਤੇ-ਨੀਲੇ ਝੰਡੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ

ਜਾਵੇ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਇਹ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਦੇ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਨਾਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਝ ਨੂੰ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਝ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵ-ਨਾਜ਼ੀ ਧੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਯੂਕ੍ਰੇਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੋਰੇ ਹਨ।

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੰਧਿਆ ਉੱਤੇ, ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਯਹੂਦੀ ਭਾਈਚਾਰਕ ਆਬਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਘਰ ਸੀ; ਅੰਦਾਜ਼ੇ 2.7 ਮਿਲੀਅਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ—ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਗਿਣਤੀ ਸੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਇਸ ਭੂਖੰਡ ਦਾ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਪੋਗਰੋਮਾਂ ਦਾ ਲੰਮਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਦੋਂ 1941 ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਕੀਵ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ “ਹਾਈਲ ਹਿਟਲਰ” ਵਾਲੇ ਬੈਨਰਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਲਗਭਗ 34,000 ਯਹੂਦੀਆਂ—ਰੋਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ “ਅਵਾਂਛਿਤ” ਲੋਕਾਂ ਸਮੇਤ—ਨੂੰ ਪੁਨਰਵਸੇਬੇ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਖੇਤਾਂ ਵੱਲ ਮਾਰਚ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਤਲੇਆਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਇਹੀ ਘਟਨਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ “ਗੋਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੋਲੋਕਾਸਟ” ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਗਈ।

ਬਾਬਿਨ ਯਾਰ ਦੀ ਖੱਡ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਮੂਹਕ ਕਬਰ ਵਜੋਂ ਭਰਦੀ ਰਹੀ। ਉੱਥੇ 100,000 ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਆਉਸ਼ਵਿਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੌਤ ਕੈਂਪਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਲੋਕਾਸਟ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਇਕੱਲੇ ਹੱਤਿਆ-ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਖੋਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਾਜ਼ੀ ਹੱਤਿਆ-ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ।

ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ 56,000 ਤੋਂ 140,000 ਤੱਕ ਯਹੂਦੀ ਵਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀਆਂ ਨੇ ਕਦੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅੱਪਡੇਟ ਕੀਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡਨੀਯ ਅਪਰਾਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਨਤਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਘੋਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਨਾਰੋਗਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਸਮਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਸਤਿਕਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੇੜਫੇੜ, ਅਤੇ ਕੀਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਰਾਉਣੇ ਮਾਰਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ Waffen SS ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪਸ਼ਕੁਨੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਨੇ ਹਾਲੀਆ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੂਕ੍ਰੇਨੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਹਿਸਾਬ ਮੂਰਤੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨਾਜ਼ੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਖੰਡਿਤ ਦਰਜ ਇਤਿਹਾਸ ਕਾਰਨ ਕਲੰਕਿਤ ਹੈ। ਫਾਰਵਰਡ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਿੰਦਾਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੇਪਾਨ ਬੈਂਡੇਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਆਰਗਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਆਫ ਯੂਕ੍ਰੇਨੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲਿਸਟਸ (OUN) ਦਾ ਨੇਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਐਸ.ਐਸ. ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਫੌਜ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਮਿਲੀਸ਼ੀਆ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। “ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਜ਼ੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਦਰਜਨ ਸਮਾਰਕ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਨਾਮ ਹਨ, ਇੰਨੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਕੀਪੀਡੀਆ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸਫ਼ੇ ਲੇੜੀਂਦੇ ਹਨ,” ਫਾਰਵਰਡ ਨੇ ਲਿਖਿਆ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਰੋਮਾਨ ਸ਼ੁਖੇਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ-ਸੰਗਰਾਮੀ ਵਜੋਂ ਆਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਨਾਜ਼ੀ ਸਹਾਇਕ ਪੁਲਿਸ ਇਕਾਈ ਦਾ ਨੇਤਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ *Forward* ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ “ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ... ਪੋਲੈਂਡੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰਦਈ ਕਤਲੇਆਮ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ।” ਯਾਰੋਸਲਾਵ ਸਤੇਤਸਕੋ ਲਈ ਵੀ ਮੂਰਤੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਮੇਂ OUN ਦਾ ਅਧਿਆਕਸ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਮੈਂ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੰਹਾਰ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।”

ਅਤੀ-ਦੱਖਣਪੱਥੀ ਗਰੁੱਪਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸਵੇਬੋਦਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਦੀ ਸੋਸ਼ਲ ਨੈਸ਼ਨਲ ਪਾਰਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ), ਜਿਸ ਦੇ ਨੇਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ “ਮਸਕੋਵੀ-ਯਹੂਦੀ ਮਾਫੀਆ” ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪ ਨੇ ਯੂਕ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ

ਜਨਮੀ ਯਹੂਦੀ ਅਦਾਕਾਰਾ ਮਿਲਾ ਕੁਨਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਗਾਲੀ ਵਰਤੀ ਸੀ। Foreign Policy ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਵੇਬੋਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਈ ਮੈਂਬਰ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੋਲੋਕਾਸਟ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ “ਉਜਲਾ ਦੌਰ” ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਉਤਨਾ ਹੀ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵ-ਨਾਜ਼ੀ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀਆਂ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਸਵੈਛਿਕ ਬਟਾਲੀਅਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਤਾਰਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। 2014 ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਾਈਮੀਆ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰਬੀ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਮਾਸਕੋ-ਸਮਰਥਿਤ ਅਲੱਗਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠਿਨ ਗਲੀ-ਮੁਹੱਲਿਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜਦਿਆਂ ਉਹ ਯੁੱਧ-ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜ਼ੋਵ ਬਟਾਲੀਅਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਗੋਰਾ ਵਚਸਵਾਦੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੀਣ ਨਸਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। 2018 ਵਿੱਚ, ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਯੂਕਰੇਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ “ਅਜ਼ੋਵ ਬਟਾਲੀਅਨ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ, ਤਰਬੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ” ਲਈ ਵਰਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜ਼ੋਵ ਹੁਣ ਯੂਕਰੇਨ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗਾਰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਇਸ ਵਿਘਨਕਾਰਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਉਸ ਦੁਖਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਯੂਕਰੇਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ ਹੈ—ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੁਤਿਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਕਰਮਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ, ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਓਡੇਸਾ, ਖਾਰਕੀਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੂਰਬੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਯਹੂਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਕਲੇਸ਼ ਹੇਠ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਸਿਨਾਗੋਗਾਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਹੋਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂਕਰੇਨ ਛੱਡਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦੇ-ਦਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਪੀੜਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪੱਛਮੀ ਯੂਕਰੇਨ ਤੋਂ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਦੇਖਣਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਹੂਦੀ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੁਝ ਸਹਿ-ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਝ ਤੱਤ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਚਲਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਾਲ ਗੁੱਥੇ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਯੂਕਰੇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਦਰਯੋਗ ਰੁਖ਼ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਲੇ, ਹਰ ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਪੁਤਿਨ ਯੂਕਰੇਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਹਮਲਾ ਸਾੜ-ਸੁੱਟ ਨੀਤੀ ਵਾਲੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਤੀਬਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਦੇਖਣਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ N-ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕੌਣ ਹੈ।

ਐਲਨ ਰਿਪ, 5 ਮਾਰਚ, 2022 – ਸਰੋਤ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਭੂਤਕਾਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਦੰਡਿਤ ਹਨ।” ਜਾਰਜ ਸੈਂਟਾਯਾਨਾ।

“ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਬੀ, ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਦੇਹਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ।”

“ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਗੱਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦ ਫਿਰ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਭਰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧਾਰਣਾ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ

ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਗ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਖੜੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਐਸਾ ਅਨੁਭਵ ਹੈ ਜੋ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਅਡਿੱਗ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੇ ਰੱਖਦਿਆਂ।" Selected Messages, book 2, 109.